Marina de llautó

QUIM CURBET

Qui més qui menys deu haver sentit alguna vegada allò de «Costas las de Levante, playas las de Lloret», es tracta d'un famós vers de l'òpera Marina, el llibret de la qual va escriure, a mitjan segle XIX, l'autor osonenc Francesc Camprodon i Lafont. També és força conegut el brindis del tercer acte, aquell que diu: «A beber, a beber, a ahogar / el gripo del dolor, / que el vino hará olvidar / las penas del amor».

Probablement en el gran èxit que va tenir, en el seu moment, aquesta òpera, esdevinguda després sarsuela, hi hauríem de buscar l'inici de tots els mals de Lloret i de la Costa Brava en general. El que passa és que Lloret n'és el paradigma fundacional i, si algú en dubtava, aquests darrers dies i mesos n'hem tingut la confirmació definitiva. Ja em perdonarà la bona gent de Lloret, tots aquells que pateixen en primer grau la deriva del seu municipi, engolit per tots els mals de la nostra època, però les veritats no han de fer mal.

Al meu parer, el primer que ha d'assumir amb responsabilitat aquest tema és l'Ajuntament de Lloret de Mar. L'altre dia em va fer molta pena en primera instància escoltar com l'alcalde es queixava del «mal moment» que havia escollit la companyia elèctrica per tallar la llum als hotels afectats pel frau, sobretot sabent dies després que aquests mateixos hotels deuen a l'Ajuntament més de 450.000 euros d'impostos i taxes.

La «marca Lloret» a la qual al·ludia l'alcalde, és una marca tacada definitivament per massa xacres. Qualsevol tècnic d'imatge els recomanaria canviar immediatament el nom del municipi, de la mateixa manera que fan els partits polítics o alguna marca comercial, i sempre poden organitzar una consulta popular, a la qual poden convidar -sobretot- alguns empresaris hotelers, perquè, tal com s'ha vist, d'imaginació no els falta.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/09/10/marina-llauto/803302.html?utm_source=rss